

Fructul pasiunii

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

“Există un loc pe lume în care inima îmi bate mai tare,
în care rămân fără răsuflare de atâta emoție,
un loc în care timpul se oprește. Acel loc e în brațele tale,
acolo nu mai îmbătrânesc, acolo nu mă mai opresc să visez.”
Alda Merini

- Îmi bate-n tâmplă noaptea piroane de-ndoială,
E vara ca o culpă, nici tocul în cerneală
Nu vrea să stea cuminte, alunecă pe coală
Cu setea întrebării, cândva primordială.

Mă mai iubești, când tulburi oceanele luminii
Din care-mi sorb dulceața prin sfoara rădăcinii?
Din tâmpla ta, iubite, se mai adapă crinii,
Stai tot acolo, oare, la marginile vinii

De-a-mi fi poem pereche și lacrimă pe unde
Nici timpul n-are formă, nici bezna nu pătrunde?
Mai dă-mi în schimbul verii vreo câteva secunde
Să-ncui iubirea noastră în fructele rotunde.

- Canicula-i nebună, în versuri delirează,
Iar tocul pe hârtie alunecă, dansează,
Mă-nchid într-o tăcere, mă-ntreb: ești încă trează
Ascunsă sub dantele de suflet ca-ntr-o oază?

Să știi că nu e noapte ori mare-nvolburată
Să nu fim împreună, nici ușă ferecată
Prin care să nu treacă iubirea dezbrăcată
Cu pași mărunți și leneși. A fost ca niciodată

O vară prea fierbinte, cu fructele prea pline
De pasiuni aprinse și nostalgii puține,
Vor trece ani-lumină, dar o s-ajung la tine
Să-ncununăm iubirea așa cum se cuvine.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș